

DR. VISONTAI CSONGOR ÜGYVÉDI IRODA
DR. VISONTAI CSONGOR ÜGYVÉD

[REDACTED]

Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest
Donáti utca 35-45.

Ügyszám: IV/1382-3/2020

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Visontai Csongor ügyvéd,

[REDACTED] elítélt korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként eljárva a T. Alkotmánybíróság 2020. november 23. napján kelt és 2020. december 1. napján átvett felhívására tekintettel, az alábbi

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1382-4/2020
Érkezett:	2020 DEC 28.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	li

hiánypótlást

terjesztem elő, a megadott határidőben:

A benyújtott kérelmemet fenntartom, azt a hiánypótló végzésre tekintettel kiegészítem.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-ában biztosított hatáskörében eljárva állapítsa meg a Szombathelyi Törvényszék Bv. Csoport 21.F.197/2020/17. szám alatti elsőfokú határozatának, valamint a Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság Bpkf.349/2020/4. szám alatti másodfokú határozatának alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény II. cikkét, XV. cikk (1) és (2) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

1. Hatáskör, befogadhatóság:

A hatáskörre és befogadhatóságra vonatkozóan az eredeti bedványomban írtakat továbbra is fenntartom, azokat kiegészíteni nem kívánom.

2. Tényállás:

A tényállásra vonatkozóan az eredeti bedványomban írtakat továbbra is fenntartom, azokat kiegészíteni nem kívánom.

3. Jogi indokolás:

Álláspontom szerint a jogi indokolást is megfogalmaztam a beadványomban, de a felhívásra tekintettel kiegészítem.

Ismert előttem a T. Alkotmánybíróság azon gyakorlata, hogy a legtöbb, konkrét bírói döntés ellen benyújtott indítványt elutasítja, arra hivatkozással, hogy a bírói mérlegelés felmérlegelésére, felülbírálatára az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre, lehetősége.

Jelen ügyben azonban egy olyan elvi kérdéstről van szó, amely messze túlmutat egy adott ügyben történt bírói mérlegelésen.

Ismert az a BV bíróságoknak nemrég kialakult gyakorlata, hogy a súlyos emberi élet és épség ellen irányuló bűncselekmények elkövetőit nem bocsátják feltételes szabadlábra.

Ennek az az oka, hogy az elmúlt időben több igen súlyos, a közvéleményt megrázó bűncselekmény történt, melyeknek elkövetői feltételes voltak szabadlábán.

Teljesen természetes, hogy a bírói gyakorlat igazodik a társadalom igényéhez, hiszen a jog a társadalom tükre, abban meg kell jelennie a társadalom által elvárt értékeknek, kívánalmaknak.

A jelen konkrét ügyben azonban tetten érhető és világossá válik az a helytelen gyakorlat, amely kialakult a fentiek kapcsán.

A jelen ügyben a panaszosnak a problémája nem a bírói mérlegeléssel, hanem épp ellenkezőleg, a bírói mérlegelés teljes hiányával van.

A büntető ítéletből látható, hogy a panaszos valóban több, erőszakosnak mondható (bár testi épséget konkrétan nem sértő) bűncselekményt követett el, melyek tárgyi súlya magas.

A társadalomra ezen tettek igen veszélyesek, ennek megfelelően a panaszost jogerősen 14 év fegyházbüntetésre ítélték.

Az ítéletben tehát megjelent a társadalom védelmére való igényt és a társadalom jogi értékítélete is, hiszen a büntetés igen hosszú időtartamú szabadságvesztés.

Megjelent azonban az emberi méltóságnak is a védelme, hiszen a panaszost az eljáró bíróság nem zárta ki a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből, annak ellenére, hogy erre a törvényi lehetősége megvolt.

Itt, a büntetőeljárásban megjelent valóban a bírói mérlegelés és az alkotmányos alapelvekkel, korábbi AB határozatokkal összhangban, a büntetőbíróság a panaszos emberi méltóságát megőrizte azzal, hogy reményt és célt adott részére azzal, hogy jó magaviselete és személyiségének változása esetén a büntetés teljes idejének letöltése előtt a társadalomba visszailleszkedhet.

A panaszos ennek megfelelően mindent megtett azért, hogy személyisége kedvezően változzon.

A BV intézetben önmagát továbbképezte, színház szakkörben értéket hozott létre, rádió interjúiban és iskolásoknak tartott előadásaiban a bűnmegelőzés fontosságáról tartott előadásokat.

A fegyházban szerzett keresetéből az okozott kárt térítette meg, az elhelyezés miatt kártalanítást nem kért az Államtól, látható tehát, hogy tőle telhető módon igyekezett megfelelni a társadalom elvárásainak.

Törekvése nem maradt jutalom nélkül, hiszen családja nem fordult el tőle, gyerekei, bár felnőttek az elmúlt 10 év alatt, folyamatosan látogatták és látogatják ma is.

A panaszos 77 dicsértet szerzett, a fegyház fokozatát börtönre enyhítették, folyamatosan dolgozik.

Ilyen előzmények után adta be feltételes szabadságra bocsátás iránti kérelmét.

A kérelmet első- és másodfokon is elutasították, arra hivatkozással, hogy a panaszos által elkövetett bűncselekmények igen súlyosak voltak és erőszakos jellegűek.

Az eljáró BV bíróságok tehát érdemben semmilyen mérlegelési tevékenységet nem végeztek, csak és kizárólag az elkövetett bűncselekmények jellege miatt döntöttek úgy, hogy a panaszos a feltételes szabadság intézményére nem jogosult.

A teljesen összetört panaszos álláspontom szerint joggal érezte úgy, hogy megfosztották attól az alkotmányos jogától, hogy egy független bíróság, objektív szempontok alapján bírálja el a jogát, valamint megfosztották attól is, hogy reménye legyen arra, hogy a feltételes szabadság keretében a teljes büntetésének letöltése előtt visszailleszkedjen családjába és a társadalomba, ezzel pedig emberi méltóságától fosztották meg.

A panaszos sérelme az, hogy valójában semmilyen objektív mérlegelés az ügyben nem történt, csupán a cselekményére hivatkozott a BV bíróság, azonban a panaszos cselekményét már értékelte a büntetőbíróság és ez az értékelés megjelent az igen súlyos ítéletben.

A panaszost kétszer büntették tehát a cselekménye miatt, viszont nem kapta meg a lehetőséget arra, hogy a BV intézetben tanúsított magatartását független bíróság, objektív szempontok alapján mérlegelje és ezáltal vonjon le következtetést a vádlottat esetlegesen illető kedvezményekről.

Való igaz, hogy a feltételes szabadság nem jár kötelezően, de annyi joga minden egyes elítéltnak van, hogy a BV bíróság legalább érdemben vizsgálja a jogosultság feltételeit.

A panaszos ezt az alapjogát az eljárásban nem gyakorolhatta, hiszen semmiféle mérlegelés nem történt az ügyben, a személyiségváltozása semmilyen módon nem került értékelésre.

Fentiekre tekintettel, álláspontom szerint a T. Alkotmánybíróság nem bírálna felül semmilyen bírói mérlegelést, hanem csupán a panaszos alkotmányos alapjogát biztosítaná, amennyiben a hivatkozott ítéleteket megsemmisítené. Ebben az esetben ugyanis a panaszos újból beadná a feltételes szabadságra bocsátás iránti kérelmét, mely eljárásban immár valóban minden körülményt mérlegelne az objektívan eljáró, arra kijelölt BV bíróság.

Budapest, 2020. december 21.

Tisztelettel:

dr. Visontai Csongor

